Lib. XXV. Tit. I.

De Impenſis in res dotales factis.

§. 1. *Impenſa*

1. *annua*, compenſantur fructibus,

2. *perpetua* ſunt

vel *Neceſſaria*, quæ rem ſervant: hæ dotem minuunt pro parte indiviſa (non diviſa, niſi dos in quantitate conſiſtat.)

Non ut maritus eam partem acquirat.

Sed ut maritus dotem detineat, donec ipſi ſatisfiat idq; Jure ipſo.

Dote reſtitutâ condictione utitur.

NB. *Corpus dotale, in quantum impenſum eſt, definit eſſe dotale; reſtitutis impenſis revertitur ad cauſam dotis.*

vel *Utiles*, quæ meliorem reddunt.

Ob has maritus *olim* exceptione retinebat dotem, donec ſatisfactum.

Dote reſtitutâ non erat locus condictioni.

Jure novo petit impenſas

vel actione mandati

vel negotiorum geſtorum

aut compenſat, ſi ſint quantitates.

vel *Voluptuaria*, quæ ſpeciem ornant, non fructum augent.

Maritus ornatum auferat, ſi fieri poteſt, absque rei læſione utrobique.

Aut exceptione doli utatur.

Tit. II.